

Uppdrag om att uppta förhandlingar med Banverket om tidigareläggning av investeringar i Nynäsbanan

Under långa perioder har pendeltågen i stora delar av Stockholms län fungerat dåligt. I huvudsak bär staten och Banverket ansvar för förseningar och inställda tåg. En inte oväsentlig del av detta beror på underlåtenhet att upprusta, reinvestera och nyinvestera i spåren. Staten klarar inte sitt uppdrag att sköta infrastrukturen i vår region.

Landstingets tillkortakommanden är också betydande. Istället för att fokusera på lösningar som snabbt kan ge luttrade resenärer en lindrigare vardag har den socialdemokratiska ordföranden i SL:s styrelse mer intresserat sig för hur SL ska vara organiserat. Genom det agerandet har alldeles nödvändiga åtgärder som kan förbättra pendeltågstrafiken inte genomförts. Alldeles för ofta stängs hela vagnar av på grund av skadegörelse eller tekniska problem. Även om spåret är öppet, så är vagnarna för få. Landstinget klarar inte sitt uppdrag att sköta kollektivtrafiken i vår region.

Behoven är således skriande. Det är anmärkningsvärt att landstinget måste ikläda sig statens roll som kreditgivare för statliga infrastrukturprojekt. Även om det kortsiktigt är en nödvändig åtgärd, måste nya former för samverkan mellan staten och regionen utarbetas och fastställas. Vi behöver långsiktigt hållbara lösningar i Stockholms län för att klara av utmaningen att både uppgradera befintlig infrastruktur och nyinvestera i vägar och spår. Bägge delarna är helt nödvändiga för att vi ska kunna möta befolkningsutvecklingen. Det är också en förutsättning för att regionen ska kunna utvecklas med flera regionala kärnor i enlighet med RUF5.

Ärendet har inte tidigare beretts. Som förslaget är utformat stadfästas en delvis ny princip för Stockholms läns landsting som kan bli problematisk. Någon princip för vilka projekt som kan vara aktuella för förskotteringar enligt förslaget finns inte. Risken är uppenbar att landstinget kan få ikläda sig denna roll flera gånger. Förhandlingsläget mellan regionen och Banverket försvagas därmed.

Stockholms läns landsting måste klara sina huvuduppgifter. Även om kostnaden för förslaget är ringa för landstinget måste den likväl ställas mot angelägna satsningar i sjukvården. De uteblivna ränteinkomsterna hade kunnat användas för att förstärka psykiatrin, barnsjukvården eller cancersjukvården. Det är sådana överväganden som landstinget måste göra innan man påtar sig ett statligt ansvar. Nu tvingas länets patienter betala för statens och regeringens tillkortakommanden.